

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali Direktiva Sveta 2004/114/ES ⁽¹⁾ z dne 13. decembra 2004 o pogojih za sprejem državljanov tretjih držav za namene študija, izmenjav učencev, neplačanega usposabljanja ali prostovoljnega dela utemeljuje pravico do izdaje vizuma za namene študija in posledično dovoljenja za bivanje v skladu s členom 12 te tako imenovane direktive o študentih, v zvezi s katero uprava nima diskrecijske pravice, če so izpolnjeni „pogoji za sprejem“, torej pogoji iz členov 6 in 7, in ni razloga za zavrnitev sprejema po členu 6(1)(d) Direktive?

⁽¹⁾ UL L 375, str. 12.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad – Varna (Bolgarija) 13. septembra 2013 – „Traum“ EOOD proti Direktor Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика“ – grad Varna pri Centralno upravljenie na Nacionalnata agencija za Prihodite

(Zadeva C-492/13)

(2013/C 344/83)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitveno sodišče

Administrativen sad – Varna

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: „Traum“ EOOD

Tožena stranka: Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика“ – grad Varna pri Centralno upravljenie na Nacionalnata agencija za Prihodite

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je izpolnjen pogoj za davčno oprostitev na podlagi člena 138(1) Direktive in ali ni podana izjema na podlagi člena 139(1), drugi pododstavek, Direktive v primeru, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v katerem je bilo ugotovljeno, da je bilo dejstvo, da pridobitelj blaga ni „oseba, registrirana na podlagi ZDDS“, v bazo podatkov Unije vneseno po opravljeni dobavi, tožeča stranka pa zatrjuje, da je ravnala s potrebno skrbnostjo s tem, da je pridobila podatke iz tega sistema, ki pa niso dokumentirani? Okoliščina, da je bil status „osebe, objavljen na podlagi ZDDS“, vnesen prepozno, je razvidna iz izpiskov/podatkov davčne uprave.
2. Ali so z upravno in sodno prakso, v skladu s katero mora prodajalec – pošiljatelj iz prevozne pogodbe – ugotoviti

pristnost podpisa pridobitelja in razjasniti vprašanje, ali podpis izvira od osebe, ki zastopa družbo – pridobitelja, od zaposlenega pri tej družbi, ki ima ustrezen položaj, ali od pooblaščenih oseb, prekršena načela davčne nevtralnosti, sorazmernosti in varstva zaupanja v pravo?

3. Ali ima v primeru, kakršen je obravnavani, določba člena 138(1) Direktive Sveta 2006/112/ES ⁽¹⁾ z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost neposredni učinek in ali jo sme nacionalno sodišče uporabiti neposredno?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1).

Tožba, vložena 12. septembra 2013 – Evropska komisija proti Republiki Estoniji

(Zadeva C-493/13)

(2013/C 344/84)

Jezik postopka: estonščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: G. Braun, L. Nicolae in L. Naaber-Kivisoo)

Tožena stranka: Republika Estonija

Predlog tožeče stranke

Tožeča stranka predlaga:

— naj se ugotovi, da Republika Estonija s tem, da v primeru ministrstva za gospodarstvo in komunikacije ni zagotovila dejanske strukturne ločitve regulativne funkcije od dejavnosti, povezanih z lastništvom ali nadzorom podjetij, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja in/ali storitve, ni izpolnila obveznosti iz člena 3(2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) ⁽¹⁾;

— naj se Republiki Estoniji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija meni, da ministrstvo za gospodarstvo in komunikacije spada pod pojem „nacionalni regulativni organ“ iz člena 2(g) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) in da zanj veljajo določbe člena 3 okvirne direktive, zlasti glede strukturne ločitve iz odstavka 2 tega člena.

Ministrstvo Republike Estonije za gospodarstvo in komunikacije naj bi poleg nalog regulacije opravljajo tudi dejavnosti, povezane z lastništvom ali nadzorom podjetij, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja in/ali storitve. Pri tem naj ne bi bila zagotovljena dejanska strukturna ločitev obeh funkcij, kar je v nasprotju s členom 3(2) okvirne direktive.

(¹) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 349.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Symvoulio tis Epikrateias (Grčija) 16. septembra 2013 – Agrooikosystemata EPE proti Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon (minister za gospodarstvo in finance), Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon (minister za razvoj kmetijstva in prehrano), Perifereia Thessalias (Perifereiaiki Enotita Magnisias) (pokrajina Tesalija, prefektura Magnesia)

(Zadeva C-498/13)

(2013/C 344/85)

Jezik postopka: grščina

Predložitevno sodišče

Symvoulio tis Epikrateias

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Agrooikosystemata EPE

Tožena stranka: Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon (minister za gospodarstvo in finance), Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon (minister za razvoj kmetijstva in prehrano), Perifereia Thessalias (Perifereiaiki Enotita Magnisias) (pokrajina Tesalija, prefektura Magnesia)

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je za pravico do vključitve v dolgoročni program praxe kmetijskih zemljišč v skladu z ureditvijo iz Uredbe (EGS) št. 2078/92 (¹) in Uredbe (ES) št. 746/96 (²) treba imeti status kmeta ali zadošča nositi ekonomsko tveganje, vezano na upravljanje zemljišče, ki se vključuje v program?

(¹) Uredba Sveta (EGS) št. 2078/92 z dne 30. junija 1992 o pridelovalnih metodah v kmetijstvu, ki so združljive z zahtevami varstva okolja in ohranjanja podeželja (UL L 215, str. 85)

(²) Uredba Komisije (ES) št. 746/96 z dne 24. aprila 1996 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 2078/92 o pridelovalnih metodah v kmetijstvu, ki so združljive z zahtevami varstva okolja in ohranjanja podeželja (UL L 102, str. 19)

Tožba, vložena 18. septembra 2013 – Evropska komisija proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-502/13)

(2013/C 344/86)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: F. Dintilhac in C. Soulay, agenta)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, da je za digitalne knjige (ali elektronske knjige) uporabilo 3-odstotno stopnjo DDV, ni izpolnilo obveznosti iz členov od 96 do 99, 110 in 114 Direktive o DDV (¹) v povezavi s prilogama II in III k tej direktivi ter njeno izvedbeno uredbo; (²)

— Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija v utemeljitev tožbe navaja le en očitek, in sicer da je bila z nacionalno zakonodajo, ki za dobavo elektronskih knjig od 1. januarja 2012 določa uporabo posebej znižane stopnje v višini 3 %, kršena Direktiva o DDV.

Po mnenju Komisije uporaba nižje stopnje DDV ni združljiva z besedilom členov 96 in 98 Direktive o DDV, saj se take stopnje lahko uporabljajo samo za dobavo blaga in opravljanje storitev iz Priloge III k tej direktivi. Ker v navedeni prilogi dobava digitalnih knjig ni izrecno navedena, naj se zanjo nižja stopnja DDV ne bi mogla uporabljati. Navedeno trditev naj bi potrjevalo tudi besedilo člena 98(2), drugi pododstavek, ki iz uporabe nižjih stopenj DDV izrecno izključuje elektronsko opravljane storitve, in to, da je odbor za DDV sprejel smernice, v skladu s katerimi se nižje stopnje ne uporabljajo za dobavo digitalnih knjig.

Komisija tudi meni, da nižja stopnja v višini 3 %, torej nižja od najnižje stopnje, ki je s členom 99 Direktive o DDV določena na 5 %, za dobavo digitalnih knjig ne more biti zajeta z odstopanjem, določenim s členom 110 Direktive o DDV, niti ne more biti skladna s členom 114 te direktive.

(¹) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1).

(²) Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 77, str. 1).